Nr. 35. 1929.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. — Cena pojedynczego numeru 30 groszy.
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 34.
Redaktor: Jan Kędzior st. dyrektor Wydz. Pow., tel. 148, 149.

KATOWICE, sobota, dnia 31 sierpnia 1929 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Obwieszczenia urzędowe.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następujcej treści:

USTAWA

z dnia 23 marca 1929 r.

o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania.

Art. 1. Ustanawia się opłatę na rzecz Państwa od ogierów, nieposiadających świadectw uznania, przewidzianych w przepisach obowiązujących o nadzorze państwowym nad ogierami.

Opłata pobierana będzie od roku kalendarzowego 1931 włącznie.

Art. 2. Wysokość opłaty od jednego ogiera wynosi 50 złotych za każdy rok kalendarzowy.

Do uiszczenia opłaty obowiązany jest posiadacz ogiera.

Opłata winna być wniesiona najpóźniej do dnia 1 kwietnia każdego roku do zarządu właściwej gminy (art. 5).

Art. 3. Zarządy właściwych gmin (art. 5) prowadzić będą spisy ogierów, podlegających opłacie, oraz pobierać te opłaty. Za czynności te właściwe gminy otrzymywać będą 25% pobranych opłat.

Art. 4. Od opłaty wolne są:

a) ogiery, stanowiące własność Państwa, orez

b) ogiery, które nie ukończyły 3 lat, licząc od dnia 1 stycznia roku urodzenia konia.

Od opłaty wolne są również ogiery, biorące udział w wyścigach, konkursach i innych próbach koni, z wyjątkiem wystaw i pokazów, pod warunkiem, że ich posiadacze mają poświadczenie, stwierdzające uczestnictwo ogierów w tych próbach.

Poświadczenie wydawać będzie Ministerstwo Rolnictwa.

Art. 5. Posiadacze ogierów, podlegających opłacie, winni ogiery te zgłaszać każdego roku, najpóźniej do dnia 1 lutego, według stanu z dnia 1-go stycznia danego roku, w zarządzie gminy właściwej dla miejsca, w którem ogier stale się znajduje.

Art. 6. Winni naruszenia postanowień art. 5 ustawy niniejszej ulegną karze do 100 złotych lub karze zastępczej aresztu do 3 dni.

Orzecznictwo w sprawach wykroczeń, określonych w artykule niniejszym, należy do władz administracyjnych.

Art. 7. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Państwa.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów: K. Bartel
Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski.

(Dziennik Ustaw Rp. Pol. Nr. 24 z 17 kwietnia 1929).

STAROSTWO KATOWICE d. 24. VIII. 1929 r.
L. dz. G. 3223/42.

Dotyczy: licencji buhai i kozłów.

OBWIESZCZENIE

W dniu 22 sierpnia 1929 odbyła się licencja kozła białego bez rogów, lat 1½, rasy szwajcarskiej, wdowy Juljanny Kyjas z Makoszów, na przeciąg jednego roku.

Starosta
w z.
(—) Dr. Gawlas.

STAROSTWO KATOWICE d. 27 sierpnia 1929 r.
L. G. 213|49.

Dot.: różycy świń.

OBWIESZCZENIE.

Starostwo w Pszczynie pismem z dnia 22-go sierpnja 1929 L. dz. G. 1951 zawiadamia, że w miejscowości Łaziska-Górne, stwierdzono w zagrodzie Jana Hapety zarazę różycy świń.

Starosta
w z.
(—) Dr. Gawlas.

STATUT MIEJSCOWY

dla gminy wiejskiej Mała-Dąbrówka, dotyczący zakładania i zmian ulic oraz budynków przy nich wzniesionych.

Na mocy §§ 12 i 15 ustawy z dnia 2 lipca 1875 r. w przedmiocie zakładania i zmian ulic i placów w miastach i miejscowościach wiejskich oraz na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 27 lipca 1928 r. postanawia się za zgodą miejscowej władzy policyjnej następujący statut miejscowy:

§ 1.

Przy ulicach i częściach ulic mogą być wzniesione budynki mieszkalne, mające wyjście na te ulice dopiero wtedy, jeżeli w myśl następujących przepisów budowlano-policyjnych ulice te i części ulic zostały ukończone i oddane do ruchu publicznego i do zabudowania i są połączone z ulicą publiczną.

§ 2.

Ulicę lub część ulicy uważa się pod względem budowlano-policyjnym jako ukończoną, jeżeli:

a) szerokość ulicy lub części ulicy w normalnych warunkach wynosi najmniej 13 m., z czego przypada na jezdnię 9 m., a na obustronne chodniki po 2 m.,

b) dopływ wody i odwodnienie jest uregulowane, a ulica lub część ulicy jest zaopatrzona w stosowne urządzenia do oświetlenia w rozmiarach, odpowiadających stosunkom miejscowym,

c) jezdnie są brukowane według specjalnego zarządzenia Urzędu okręgowego i gminnego i po obu stronach zaopatrzone w ścieki brukowane lub w krawężniki z granitu albo innego odpowiedniego kamienia, a chodniki umocnione.

Do pokładu jezdni należy użyć materjału zazwyczaj używanego albo też innego równowartościowego.

§ 3.

Wyjątki od tych przepisów mogą być przyznane w wypadkach poszczególnych tylko za zgodą tak Urzędu policyjnego jak i Urzędu gminnego.

§ 4.

W razie założenia nowej do zabudowania przeznaczonej ulicy, albo przedłużenia już istniejącej do zabudowania przeznaczonej ulicy tudzież w razie przybudowania do już istniejących, dotąd niezabudowanych ulic lub części ulic, zobowiązani są przedsiębiorcy nowej budowli, lub sąsiedni właściciele, skoro na ich posiadłościach wzniesione zostaną jakiebądź budowle pośrednio lub bezpośrednio przy takich ulicach lub częściach ulic, zwrócić gminie Mała-Dąbrówka koszta:

a) odkrycia,
b) pierwszego urządzenia,
c) brukowania łącznie ścieków i chodników,
d) odwodnienia,
e) oświetlenia według następujących postanowień:

I. Jako założenie ulicy w myśl niniejszego statutu uważa się także przemiany nieuregulowanej drogi, lub drogi krajowej na ulicę miejscową, przeznaczoną do zabudowania.

II. Jako część ulicy w myśl niniejszego statutu uważa się odcinek ulicy, położony między dwiema — choćby tylko projektowanemi — ulicami poprzecznemi, placami lub mostami.

III. Za czas, od którego się rozpoczyna założenie ulicy, placu lub części ulicy, uważa się tą datę, w której ustalono prawidłowo linję regulującą dla obszarów w rachubę wchodzących, a przy ulicach rozpoczęto roboty, które według przedmiotowo widocznego zamiaru, według programu Rady gminnej należą do pierwszego urządzenia ulicy. Dla obowiązku zwro-

tu kosztów jest to bez znaczenia, czy wzniesienie budowli, o ile uskutecznione zostało po rozpoczęciu założenia ulicy, nastąpiło przed lub po przepisowem ukończeniu ulicy. Zwolnieni za to od obowiązku zwrotu kosztów są właściciele tych posesji, którzy w chwili założenia ulicy mają już przy niej budowle postawione, o ile później nie wniosą dalszych budowli bezpośrednio lub pośrednio przy tej ulicy.

W wypadku ostatnim rozciąga się na tą długość frontu pełny obowiązek opłaty stosownie do §§ 5—11 niniejszego statutu miejscowego.

§ 5.

1) Do kosztów odkrycia należą wydatki za nabycie całego gruntu ulicy łącznie z chodnikami i za usunięcie wszystkich znajdujących się na nim przeszkód.

2) Jako koszta pierwszego urządzenia uważa się wydatki powstałe przez splanowanie ulicy łącznie z chodnikami, przyłączenie do ruchu będących dróg i ulic, konieczne położenie mostów, urządzeń ochronnych i użytkowych, tudzież koszta powstałe przez umocnienie ulicy.

3) Do umocnienia chodników użyty ma być żużel lub żwir, który winien być ubity. O ile do umocnienia chodników użyto betonu cementowego lub innego równowartościowego materjału, winni adjacenci ponosić połowę tych kosztów. Chodniki będą odgraniczone od ulicy krawężnikami z granitu, kamienia sztucznego lub wapiennego. Przy wjazdach winne być użyte krawężniki ukośne z kostką granitową.

4) Za koszta odwodnienia uważa się koszta podziemnego rurociągu lub kanału i wszystkie inne urządzenia budowlane, służące do odwodnienia.

5) Przez urządzenia do oświetlenia rozumie się urządzenia tak dla światła elektrycznego jak i dla innych rodzajów światła.

§ 6.

Warunki o rodzaju i o rozmiarach wykonania ulic ustala Rada gminna z zastrzeżeniem kompetencji Urzędu policyjnego.

§ 7.

Do zwrotu kosztów wymienionych w § 5 pociągani będą właściciele graniczących posesji tylko za połowę ogólnej szerokości ulicy i o ile ulica jest szerszą niż 20 m., nie więcej jak za 10 m. szerokości ulicy.

§ 8.

Z posesji położonych w chwili wydania niniejszego statutu przy ulicy już istniejacej, dotąd niezabudowanej, lub przy takiej części ulicy, należy z chwilą rozpoczęcia, zabudowanie takiej posesji przewłaszczyć i oddać gminie bez jakichkolwiek kosztów potrzebny do odkrycia ulicy teren aż do linji środkowej w szerokości ustalonej planem zabudowań lub innym przepisowym sposobem i to, teren niezabudowany bezpłatnie, zaś zabudowany za stosownem odszkodowaniem.

§ 9.

Ogólne odszkodowanie, które nie śmie przekraczać kosztów powstałych gminie, ustalone zostanie po ukończeniu ulic i urządzeń i podzielone na adjacentów w stosunku do długości ich posiadłości przy danej ulicy. Gmina jest jednakże uprawniona ściągnąć po uprzednim zawezwaniu od adjacentów każdy z wyszczególnionych w § 5 pod liczbą 1—5 rodzajów kosztów budowy ulic. Obliczenie według którego nastąpiło ustalenie kosztów, należy doręczyć płatnikowi wraz z nakazem płatniczym. Przeciwko nakazowi przysługują interesantom ustawowe środki prawne.

§ 10.

Publiczne place i urządzenia, graniczące z nowemi ulicami, uwzględnione zostaną jako posesje podlegające opłacie.

§ 11.

Naprowadzone tutaj w myśl powyższego zobowiązania płatnicze mają charakter bieżących ciężarów gminnych, ciążących na posesji i przechodzących na każdego właściciela tak długo, dopóty nie są zapłacone.

§ 12.

Ściąganie opłat odbywa się w drodze postępowania administracyjno - przymusowego. Rada gminna może zezwolić na spłacenie opłat w ratach.

§ 13.

Niniejszy statut miejscowy wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia go w myśl obowiązujących przepisów.

Mała-Dąbrówka, dnia 27 lipca 1928 r.

Zarząd Gminy:

(—) Strużek
Ławnik I.

(—) Kosma
Naczelnik gminy

(pieczęć)

Ze strony tutejszego Urzędu wyrażamy zgodę na wprowadzenie niniejszego statutu.

Mała-Dąbrówka, dnia 20 września 1928 r.

Naczelnik Urzędu Okręgowego:
(pieczęć) (—) Kosma.

„Zatwierdza się na mocy §§ 12 i 15 ustawy o linjach regulacyjnych z dnia 2. 7. 1875 r."

Katowice, dnia 25 czerwca 1929 r.

Śląska Rada Wojewódzka:

Wojewoda
(pieczęć) w z.
(—) Żurawski.
Wicewojewoda.

Ogłoszono.
Mała-Dąbrówka, dnia 28 sierpnia 1929 r.

Zarząd Gminny.
(—) Kosma
Naczelnik gminy.

Komunikaty.

Wyszedł z druku Nr. 60 „Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej" z dnia 26 sierpnia 1929 roku, zawierający treść następującą:

Rozporządzenie Ministra:

Poz. 469 — Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lipca 1929 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Robót Publicznych oraz Pracy i Opieki Społecznej w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o związkach międzykomunalnych.

W sprawie udziału związków komunalnych w państwowym podatku dochodowym. Z dniem 1. I. 1926 r. obniżony został do połowy udział związków komunalnych w państwowym podatku dochodowym. Ministerstwo Skarbu wydało wówczas zarządzenie, iż obniżenie to stosuje się również do wymiaru podatku z przed dn. 1. I. 1926 r., o ile podatek wpłacany jest po tym terminie i wedle tej zasady wypłacało udział należny związkom komunalnym.

Na skutek skarg niektórych związków komunalnych Najw. Tryb. Adm. uchylił zarządzenia Min. Skarbu i orzekł, że związkom komunalnym od podatku dochodowego, wymierzonego przed dniem 1. I. 1926 r., należy się pełny udział. W związku z tem Ministerstwo Skarbu poleciło obecnie Izbom Skarbowym obliczyć należności wszystkich związków komunalnych z tytułu zmniejszonego udziału, wypłaconego im za czas do końca r. 1925. Zarządzenie to podało Ministerstwo Spraw Wewn. do wiadomości Wojewodom okólnikiem z dn. 30. VII. b. r. Nr. SF. 2994|9. Przypadające związkom komunalnym z powyższego tytułu należności zostaną im wypłacone w następnym roku budżetowym. (H.).

Dodatek mieszkaniowy emerytów jest wolny od podatku dochodowego. Min. Spr. Wewn. okólnikiem z 2. VII b. r. Nr. 163 podało do wiadomości Ministerstwa Skarbu, iż dodatek mieszkaniowy emerytów państwowych i samorządowych nie podlega podatkowi dochodowemu. Ewentualnie pobrany z powyższego tytułu podatek w okresie od 1. V. 1929 r. ma być zwrócony przy najbliższej wypłacie emerytury. (H.).

(Przedruk z „Gazety Administracji i Policji Państwowej" Nr. 16 z dnia 15 sierpnia 1929 r.)

Powiatowe Zakłady Wodociągowe „Rozalja" w Wielkiej-Dąbrówce, będące własnością powiatu Katowickiego, dostarczyły w miesiącu sierpniu 1929 r. 722 199 m^3 wody.

Z tej ilości przypada na powiat Katowice-Wieś 373 208 m^3
na miasto Katowice . . . . 330 696 „
na powiat Świętochłowice . . . . 18 295 „

Druk. J. Eichhorn, Katowice.